

Milja Kracun

miercuri, 17 ianuarie 2018

Ljetos smo, u Gran ici br. 143, objavili lanak o dvojici ponajboljih harmonikaša s karaševskih prostora. Ispripovijedali smo vam tada kako su u njihovoj mladosti, Petar Paleti i Petar Birta, nau ili svirati harmoniku, kako su individualno nastupali po raznim školskim natjecanjima i poslije zajedno osnovali glazbenu formaciju. Kroz vrijeme dvojici harmonikaša pridruživali su se razni instrumentisti i pjeva i koji su svojim umije em pridonijeli slavu klokoti kom bendu i u vrstili mu vode i položaj na zabavno folklornoj sceni, ne samo karaševskog areala, ve i daleko van njega.

Jedan od poznatih pjeva a ovoga benda je Milja Kra un iz Lupaka, poznat Karaševcima i po svom obiteljskom nadimku „Milja a“. Za razliku od veterana Paleti a i Birte koji se danas više bave podu avanjem mladih instrumentista, Kra un i danas vrsto drži užeta svoje solo pjeva ke karijere. S njim smo imali priliku razgovarati u studenome mjesecu, povodom akcije “Proslava sedamdesetogodišnjaka”, koju je u svome sjedištu u Karaševu organiziralo Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj. Ovdje ga doti na organizacija svake godine (bez izuzetaka!) poziva da proslavljenicima otpjeva, onako kako on najbolje zna, sve one stare dobre pjesme koje su se neko znale pjevati po svadbama ili raznim drugim veseljima.

Kad ste otkrili e imate dar za popivanje?

Sam bil šesti ili sedmi razred kad su došli neki iz Timišvara kod nas u škulu u Lupak da ine neku preselekciju s dicami koji znaju da popivaju. Tad su videli e umem da popevam i su me pitali: „Laš da ideš s nami u Timišvar“. Ja sam tel jako da idem, nena moj pak me tiral da po em, ali mama je po ela da vrišti...i sam se manul pagubaš. U desetim razredu je bila neka svadba u Lupaku. Tad nesu bile stacije kakon sad, se popivalo sve na ladno. Ja sam znal neke tri popevke i sam si rekal „Ajda i ja malko da popevam!“. Sam se bojal, mi bilo stra, ali sam isteril nekako do na kraj. Tad me prvi put ul Milja Paleti , šef od formacije iz Klokoti a, i me vikal priko dve nidelje da popevam na svadbi u Klokoti u, kod nekog Bece. Ja sam mu rekal e bi da do em ali ne znam toliko popevke. „Ništa, samo ti nau i po neku, pa lamo da se sna emo!“ – mi rekal, i ja sam se bil metnul onda da nau im druge neke dvadeset i pet popevke i tako sam prvi put popival s Paleti am u Klokoti u. Na dve nidelje je došla i neka kapara u Karaševu, kod Bajke, starog birtaša. Sam ve em bil znal neke pedeset popevke i smo popivali tamo kod loveka doma, pod šuprom. Kad da izleznemo nadvor iz doma kako da se igra stari danac, a on, narod i svet, propast! Su se skupili da vide koj popeva. Nesu znali otkuda sam, su misili e je došal neki iz Srbije. Milja Paleti me brcnul tad odostraga, e vedel e sidim uplašen, i mi rekal: „Ajda, Milja o, ne boj se, lamo da izleznemo mi iz ovoga!“. I tako sidan, tako sutra, su prošle 35 godine od kad smo zajedno popivali u istoj formaciji.

Pamtite li koji su bili tad u formaciji?

Pamtim jako dobri: Milja Paleti i Petar Birta (Mikul) na akordeonu, Rista s bronkom, Kornja iz Amerike na orgi i ja. Posi je kupil bajca ure okltka staciju FBT i smo išli u sve zone države da popevamo. Najviše smo išli tudi

po karansevski seli, ali smo bili i u zoni Timiariu; i u Olteniji, u Craiovi, u Vânu Mare, u Strehaji, i u Prunioru. Iako i u Moldovi smo popivali u nekom selu Toflea, pored Galacia.

Sad najviše popevam u zoni Karansebea, tamo su me celo vreme jako lepo primnuli, a i meni leže na srcu ti i o tuda.

Najdrago mi je sad u ovo vreme u Karansevu. Sad mi je osma godina od kad sam vikan ovde i nikad nesam se osećalo tako dobro kako ovu vreme i niti nesam mogao da zamislim da može da izlezne ovako lepo bez stacije, na ladno. Atmosfera je bila stvarna! Svaka čast organizatoru!

Daniel Lucacela